

نهادهای جاودانگی؛

مکتب‌خانه دهه ۳۰ ترمان زنده شد &#۴۷؛ آیین تجلیل از معلمانی که تاریخ ساختند

اشک‌های تاریخی در باغ وصال؛ وقتی ترمان قدردانی از معلمانی را آموخت که هرگز فراموش نکرده بود!

به گزارش خبرنگاران گروه زندگی و سرگرمی خبرگزاری گزارش خبر، جوانان دهستان ترمان طی آئینی ویژه تاریخ آموزش ترمان را زنده کردند، مراسمی پراحساس و نمادین را در باغ وصال ترمان برگزار کردند تا همزمان با تجلیل از پیشکسوتان آموزش، یاد نخستین مکتب‌خانه دهه ۳۰ این منطقه را گرامی بدارند.

این رویداد نه تنها یک جشن آموزشی، بلکه سفری به گذشته پرافتخار ترمان بود؛ جایی که صدای قلم بر لوح‌های قدیمی، امروز در قالب داستان‌ها و اشک شوق حضار طنین‌انداز شد.

صحنه‌ای تاریخی

با ورود به باغ وصال، تصویری خاطره‌انگیز خودنمایی می‌کرد: معلمانی با قامت خمیده اما چهره‌های نورانی که دست‌های دانش‌آموزان قدیمی را در دست گرفته بودند.

لوح‌های چوبی و قلم‌دان‌های قدیمی روی میزی سنتی، یادآور روزهایی بود که قرآن و حساب با صدای ملا ابوالحسن عباسی در مکتب‌خانه تدریس می‌شد.

نهادهای تازه کاشته شده با نام معلمان فقید، نمادی از ریشه‌های عمیق آموزشی که امروز به درختانی تنومند تبدیل شده‌اند.

و تجلیل زنده از پیشکسوتان، بسیار ارزشمندتر از بزرگداشت‌های پس از مرگ است.

در این مراسم، از خدمات ارزشمند ملا ابوالحسن عباسی، بنیان‌گذار نخستین مکتب‌خانه دهه‌های ۳۰ و ۴۰ ه.ش، به عنوان آغازگر راه آموزش سنتی گرامی داشته شد و از دو تن از نخستین معلمان رسمی و تأثیرگذار منطقه، آقایان جلال رحمانیان جهرمی و سید موسی هاشمی قیری، به پاس سال‌ها تلاش خالصانه و ماندگار در عرصه تعلیم و تربیت، تجلیل به عمل آمد.

خاطره‌گویی، کاشت نهال به یاد معلمان و تجلیل از فرهنگیان، دیگر برنامه‌های این مراسم بود.

به گزارش محمود صابری زاده خبرنگار و دستیار رسانه ای در فارس، همان‌گونه که ترمان مکتب‌خانه خود را فراموش نکرده، هر شهر و روستایی در ایران می‌تواند با احیای چنین آثاری، هویت آموزشی خود را جاودانه کند و باید گفت: آموزش، میراثی است که هرگز نمی‌میرد؛ فقط لباس عوض می‌کند.»